

[Honoré]

Jeg vil derfor gerne spørge forslagsstillerne, om de ikke mener, at deres forslag vil øge administrationen, øge personalet, om det ikke vil stille krav om opførelse af flere administrationsbygninger, om det ikke vil øge udgifterne, om de ved, hvor store personaleudvidelser og hvor store byggeudgifter i det hele forslaget vil medføre.

Vi er som sagt ret skeptiske, men vi vil da gerne se nærmere på forslaget i udvalget.

Lis Starcke (DR):

Københavns kommune, som er forskellig fra landets øvrige kommuner, er, som den er opbygget nu, uhåndterlig. Det tror jeg vi alle sammen kan blive enige om. Selv om lokalrådene på sine steder fungerer godt, gør de det ikke andre steder, og derfor forstår vi også godt, at de 12 råd egentlig selv ønsker en officiel status; de har ligesom ikke beføjelser nok, og de er ikke folkeligt valgte. Så forsøgte man, da vi talte om Københavns kommunes styrelse, at indføre bydelsråd, men det blev jo nedstemt her i folketinget, og det var vel også, fordi man heller ikke ville give dem beføjelser nok, så det var ikke løsningen.

I retsforbundet mener vi så ganske afgjort, at der er brug for en revision. Nu hørte jeg først nu, at indenrigsministeren har nedsat et udvalg af embedsmænd til netop at se på helheden, se på en samlet løsning.

Vi har egentlig i retsforbundet haft en vis sympati for dette beslutningsforslag, fordi vi synes, det var rimeligt at opfordre regeringen til at nedsætte en reformkommission. Lidt mere tvivlende er vi over for, om det er rigtigt at opdele København i selvstændige kommuner, om det er løsningen. I alle tilfælde mener vi, at det bør ses i en større sammenhæng. I bemærkningerne til dette beslutningsforslag nævner forslagsstillerne, at det bør overvejes at lade Tårnby og Dragør kommuner indgå i det foreslåede stadsamt. Vi vil gerne fra vor side spørge, om reformkommissionen ikke i den forbindelse kunne se på, om det ikke ville være fornuftigt også at inddrage omegnskommuner på den anden side af København, sådan at man i stedet for at få et stadsamt fik et udvidet Københavns amt, fordi hele dette område for en stor del har fælles interesser. Det vil måske også kunne hjælpe København, som har sine store

vanskeligheder med sine mange gamle, sine mange børn og unge og et svindende befolkningstal.

Vi er i retsforbundet for en decentralisering, fordi vi mener, at man da opnår bedre nærdemokrati, og hvis vi skal se på kommunalreformen og på det, som man ventede i retning af en forenklet administration og besparelse med de større enheder, så har det i virkeligheden været en skuffelse.

Vi mener altså fra retsforbundets side, at det er meget væsentligt, at man søger en løsning, som gavner helheden, at man ikke fortaber sig i små enkeltheder. Om det så skal være en reformkommission, som det i beslutningsforslaget her er foreslået, eller om indenrigsministeren kunne tænke sig at udvide det nedsatte embedsmandsudvalg, sådan at også politikere fik sæde deri, og også sådan at København, der dog måske allerbedst føler, hvor skoen trykker, er med i arbejdet, ved jeg ikke. Måske er det løsningen.

Tyroll (VS):

Fra venstresocialisterne kan vi godt gå ind for det indhold, der er i beslutningsforslaget om at nedsætte en reformkommission til opdeling af Københavns kommune. Men det er klart, at vi har vores egne holdninger om, hvad der skal drøftes og konkluderes i en sådan kommission, og vi har også tidligere været fremme med forslag, der omhandler dette.

I princippet går vi ind for en opdeling af Københavns kommune, idet vi dog ønsker en opdeling i 10–15 mindre kommuner, der får samme status som landets øvrige kommuner. Det forudsættes, at der ved revisionen af lov om et Hovedstadsråd etableres et storamt, byggende på direkte valg og omfattende Københavns kommune, Frederiksberg kommune og de 3 hovedstadsamter.

Desforuden lægger vi vægt på, at der oprettes 50–100 kvarterråd med følgende opgaver: løbende opgørelse af behov for fællesanlæg og byfornyelse, opgørelse af midler hertil og indstilling til kommunalbestyrelsen om bevillinger og planer efter kvarterrådets forslag, løbende opgørelse over behov for kollektiv trafik og indstilling om ruter og driftshyppighed i kvarteret, løbende opgørelse af behov for anlæg, der må drives i samarbejde med ét eller flere nabokvarterer, indstilling